

GŁOS NARODU

Nr. 269. — ROK XXI.	REDAKCJA, ADMINISTRACJA i DRUKARNIA, KRAKÓW, UL. ŚW. KRZYŻA 11 KONTO P. K. O. WARSZAWA NR. 140.055. — KONTO P. K. O. KRAKÓW, NR. 401.099.				Redakcja niezamówionych artykułów nie zwraca i nie honoruje, listów nieopłaconych nie przyjmuje.
	PONIEDZIAŁEK 1 PAZDZIERNIKA 1934.	Przedpłata wynosi:		W Krakowie	
Miesięcznie		z odnośnikiem	bez odnośnika	5 — zł.	4-50 zł.
TELEFONY: REDAKCJA Nr. 101-90. ADMINISTRACJA Nr. 133-44. DRUKARNIA Nr. 133-44 i 144-06.		Za każdą zmianę adresu dopłata 50 gr.		Redakcja przyjmuje strony od godziny 11. do 13.	

Amnestja dla 5 b. więźniów brzeskich.

W sobotę 29 września późnym wieczorem P. Prezydent Rzpltej podpisał na wniosek ministra sprawiedliwości p. Michałowskiego akt łaski w stosunku do pięciu skazanych w procesie Centrolewu b. posłów: Norberta Barlickiego, Miecz. Mastka, Józefa Putka, Stan Dubois i Adama Ciołkosza. Barlicki skazany był na 2 lata 6 miesięcy więzienia oraz na karę utraty praw publicznych, obywatelskich i honorowych, zaś czterej inni z powodu ulaskawionych skazani byli na karę po 3 lata więzienia oraz utratę praw publicznych i obywatelskich. Skazani znają część kary odbyli i z wyjątkiem posła Dubois korzystała z urlopów zdrowotnych.

Akt łaski Norbertowi Barlickiemu darowała całą nieodcierpaną resztę kary więzienia i karę utraty praw i skreśliła z rejestrów karnych wpis o wyroku, Mieczysławowi Mastkowi, Józefowi Putkowi, Stanisławowi Dubois i Adamowi Ciołkoszowi P. Prezydent Rzpltej postanowił zawiesić na lat 3 nieodcierpaną część kary z tem, że przywrócenie praw, których zostali wyrokami sądu pozbawieni, nastąpi automatycznie z chwilą upływu okresu zawieszenia.

Jak informują agencje „Iskra“, p. minister sprawiedliwości w motywach wniosku podkreślił fakt: dobrowolnego zgłoszenia się skazanych do odbycia kary i przekonanie, że nie powrócą oni na drogę przestępczej działalności, oraz, że działalność skazanych nie osiągnęła za mierzonych celów. W stosunku do Barlickiego zostały wzięte pod uwagę jego zasługi w walce o niepodległość pod sztandarami PPS., której był członkiem już w roku 1902. Zasługi te zdecydowały o całkowitemu darowaniu mu kary.

Jak informują agencje „Iskra“, p. minister sprawiedliwości w motywach wniosku podkreślił fakt: dobrowolnego zgłoszenia się skazanych do odbycia kary i przekonanie, że nie powrócą oni na drogę przestępczej działalności, oraz, że działalność skazanych nie osiągnęła za mierzonych celów. W stosunku do Barlickiego zostały wzięte pod uwagę jego zasługi w walce o niepodległość pod sztandarami PPS., której był członkiem już w roku 1902. Zasługi te zdecydowały o całkowitemu darowaniu mu kary.

Bunt chłopów w Niemczech.

Amsterdam, 30. 9. Wedle wiadomości nadeszłych z nad granicy niemieckiej w Szlezwigu doszło do poważnych zaburzeń chłopskich. Rolnicy niemieccy w okolicy Flensburga, którym odmówiono prawa zatrzymania sobie 5 proc. zbiorów i wypiekania własnego chleba, postanowili nie dostarczyć 87.000 ton zboża i 79.000

ton mąki, wyznaczonych im przez władze jako kontyngent, przeznaczony do pociążu w innych częściach Niemiec. Rozruchy zostały stłumione przez policję i szafety ochronne (SS). W całej okolicy dokonano licznych rewizji, w następstwie których aresztowano wiele osób m. in. wielu członków oddziałów szturmowych (SA).

Zasadnicze porozumienie w sprawie kolei wsch.-chińskiej

Moskwa, 30 września. (PAT). Ze strony japońskiej donoszą, że zasadnicze porozumienie w sprawie sprzedaży kolei wschodnio-chińskiej zostało już osiągnięte. Cena sprzedażna wynosi

170 milionów jen, łącznie z odszkodowaniem dla zwolnionych kolejarzy. Z powyższej sumy 90 milionów uszczelnionych będzie towarami. Uzgodnienie szczegółów potrwa około miesiąca.

Powitanie min. Becka w stolicy

Warszawa, 30. września (PAT). W dniu dzisiejszym o godzinie 13-ej powrócił z Genowy do Warszawy pan minister spraw zagr. J. Beck wraz z małżonką.

Stolica w dniu powrotu pana min. Becka przybrała odświętny wygląd, domy prywatne i gmachy publiczne udekorowano flagami o barwach państwowych.

Od godziny 11-ej na ulicach: Alei Jerolimskiej, Nowym Świecie i Krakowskim Przedmieściem wzdłuż trasy, którą miał przejeżdżać pan min. Beck, poczęły się ustawiać, tworząc szpalery liczne stowarzyszenia i organizacje społeczne ze sztandarami i orkiestrami. Chodniki po obu stronach ulic i plac przed dworcem wypełniły szeregami niezliczone tłumy publiczności stolicy. Dworzec główny udekorowany flagami. Od peronu do wyjścia z dworca ustawili się poczty sztandarowe w liczbie 500 związków byłych wojskowych, organizacji i stowarzyszeń społecznych, związków robotniczych, cechów rzemieślniczych, młodzieży szkolnej, organizacji sportowych itp., wśród nich poczty sztandarowe Związku Legionistów itd.

Perony dworca wypełniły szeregami delegacje oficerskie wszystkich pułków garnizonu warszawskiego, liczni przedstawiciele władz państwowych i miejskich oraz organizacji i stowarzyszeń.

Na chwilę przed przyjsciem pociągu przybyli na dworzec prawie wszyscy członkowie rządu z panem premierem Kozłowskim, marszałek Sejmu Świątalski, marszałek Senatu Raczkiewicz, prezes N. I. K. generał dr. Krzemieniecki, posłowie i senatorowie z prezesem posłem Sławkiem, prezes N. T. A. dr. Helezyński, generał z wiceministrem gen. Sławoj-Składkowskim, wyżsi urzędnicy M. S. Z. z wicemin. Szembekiem i min. Schaetzlem, prezydent miasta Starzyński, przedstawiciele prasy zagranicznej i polskiej. W chwili przyjscia pociągu orkiestra k. p. w.

odegrała hymn narodowy.

Po wyjściu z wagonu p. minister Beck przywitał się z dostojnikami państwowymi, poczem przeszedł wśród szpalery pocztów sztandarowych do tymczasowej sali recepcyjnej, gdzie powitał go przemówieniem przewodniczący zarządu komitetu propagandy czynu polskiego prof. dr. Michałowicz.

W odpowiedzi pan min. Beck oświadczył, że dzisiejsze manifestacje rozumie jako objaw stwierdzający niezłomność zasad dążenia do postawienia Polski w rzędzie państw krystalizowanych i silnych.

Po przemówieniach dzieci i panie wręczyły panu ministrowi bukiety kwiatów od szeregu stowarzyszeń i organizacji.

Po przemówieniach dzieci i panie wręczyły panu ministrowi bukiety kwiatów od szeregu stowarzyszeń i organizacji.

Następnie pan minister przeszedł wraz z małżonką do samochodu. Ustawione przed dworcem oddziały P. W. sprezentowały broń, orkiestra odegrała „Pierwszą Brygadę“. W czasie przejazdu do mieszkania pana min. Becka witały entuzjastycznie niezliczone tłumy ludności.

Po przejeździe pana ministra uformował się pochód, który przeszedł ulicami: Marszałkowską, Bagatelą i Al. Ujazdowską. Przed Belwederm orkiestra odegrała hymn narodowy.

Rozwiązanie pochodu nastąpiło przy zbiegu ulic 6-go Sierpnia i Koszykowej.

MIN. BECK PRZEDŁOŻYŁ RELACJĘ MARSZ. PILSUDSKIEMU.

Żywiec, 30 września (PAT). P. minister spraw zagr. Józef Beck w towarzystwie małżonki, szefa gabinetu dyr. Debińskiego i sekretarza Friedricha przybył w sobotę rano do Żywca. O godz. 13-ej p. minister odjechał samochodem do Moszczenicy, gdzie został przyjęty przez p. marszałka Pilsudskiego.

Kobiety w wojskowej służbie pomocniczej

Warszawa, 30 września (PAT). Ogłoszony został dekret Prezydenta Rzpltej o wojskowej służbie pomocniczej. Dekret ten ustanawia obowiązek pełnienia wojskowej służby pomocniczej w chwili wybuchu wojny lub zarządzenia mobilizacji. Obowiązek ten może być również wprowadzony w czasie pokoju przez Radę Ministrów na wypadek, gdyby tego wymagał interes obrony państwa. **Wojskowa służba pomocnicza polega na pełnieniu służby wartowniczej, łączności, hiernej obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej, przeciwpożarowej, technicznej, sanitarniej, biurowej lub na wykonywaniu innych czynności i prac, potrzebnych dla celów obrony państwa.** Obowiązki wojskowej służby pomocniczej podlegają mężczyźni w wieku od ukończonych lat 17 do 60, którzy nie pełnią czynnej służby wojskowej bądź też nie są obowiązani do pełnienia służby w rezerwie lub w spolszczeniu. Powołane również mogą być kobiety w wieku od lat 19 do 45, które w czasie pokoju ukończyły przysposobienie do wojskowej służby pomocniczej, lub które zgłosiły się ochotniczo do jej pełnienia.

Mordercy posterunkowego Jacyny schwytani.

Lwów, (PAT). Władze policyjne ujęły sprawców skrytobójczego mordu, dokonanego przed kilkoma dniami na osobie posterunkowego policji państwowej Jacyny z Żółkwi. Mordercy Kulikowicz i towarzysze zostali oddani do dyspozycji sędziego śdeleg. Rozprawa przeciwko zabójcom odbędzie się w połowie października.

Dekrety o wywłaszczeniu ze względów wyższej użyteczności.

Dnia 29-go bm. ogłoszono urzędowo dekret Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu wywłaszczeniowym. W myśl dekretu, wywłaszczenie jest dopuszczalne, za odszkodowaniem, wyłącznie ze względów wyższej użyteczności i w przypadkach, w których prawo przewiduje możliwość wywłaszczenia.

Wywłaszczenie może polegać na: 1) odjęciu prawa własności lub innych praw rzeczowych na nieruchomości, albo na ograniczeniu czasowym lub stałym tych praw; 2) odjęciu prawa własności materiałów niezbędnych do budowy urządzeń na cele obrony państwa, budowy dróg lądowych i wodnych, oraz kolei; 3) na czasowym zajęciu nieruchomości.

Sąd powołany do orzekania o odszkodowaniu za wywłaszczenie wydaje orzeczenie w trybie postępowania niespornego.

Odrębny dekret ukazał się o wywłaszczeniu na cele kolejowe. Według tego dekretu wywłaszczać można na cele budowy, rozwoju i utrzymania linii kolejowych, oraz budowli i urządzeń, potrzebnych do eksploatacji kolei.

PREZYDENTEM POZNANIA PUŁKOWNIK E. WIĘCKOWSKI.

Z Poznania donoszą, iż nadeszła tam z Warszawy wiadomość o mianowaniu prezydentem poznańskiego pułkownika Erwina Więckowskiego. Nowy prezydent obejmie urządowanie w połowie bieżącego tygodnia.

JESZCZE JEDNO POLSKIE NAZWISKO WŚRÓD GWIAZD.

Znany astronom belgijski p. S. Arend, zajmujący się w Obserwatorium Astronomicznym w Uccle koło Brukseli badaniem ciał niebieskich, zwanych maleni planetami, odkrył niedawno nową, nieznaną dotychczas planetkę, która była oznaczoną prowizorycznie 1933 OH i nazwał ją „Banachiewiczą“ na cześć Prof. Dra T. Banachiewicza za zasługi tegoż, położone na polu astronomii. Dzięki temu znów polskie nazwisko znalazło się „na niebie“ i gdyby na Lubomirze nasz Narodowy Instytut Astronomiczny posiadał podobne środki instrumentalne, jakie posiadają zagranicą, to napewno więcej polskich nazwisk figurowałoby na firmamercie.

KUPEJ Tylko
W DROGERJI im. SW. TERESY
STEFANA HYŁY KRAKÓW
 WISŁA 6.
 mydła, kremy, perfumy, wody kolońskie, kosmetyki, gąbki, galanteria toaletowa, zioła, chemikalia i t. d.
TOWAR W WIELKIM WYBORZE, NAJLEPSZEJ JAKOŚCI.
 Ceny niskie. Ceny niskie.

Sport.

Wisła — Podgórze 1:0 (2:0).

Wisła gościła gości w pierwszej połowie gry. Cóż z tego kiedy atak czerwonych znalazłszy się pod bramką wzruszał widzów... bezradnością. Dziełnie sekundowało Wisła Podgórze, które również nie wiedziało co zrobić z piłką pod bramką przeciwnika, gdzie Podgórze przerwie bardzo długo gości i można powiedzieć, że gniatli, tak jak Wisła przed przerwą.

Zwycięska bramka padła niespodziewanie w 17 minucie pierwszej połowy ze strzału Artura.

Rogów 9:5 dla Wisły. Widzów około półtora tysiąca. Sędzia p. Kurzweil b. słaby.

WYNIKI ZAWODÓW LIGOWYCH.

Warszawa, 30 września. Cracovia wygrała spotkanie ligowe z Warszawianką 2:0.

Katowice, 30 września. Ruch pokonał lwowską Pogonią 3:0.

Poznań, 30 września. Legja wygrała mecz ligowy z Wartą 2:2.

CRACOVIA pokonała na boisku własnym lekkoatletów Pogoni z Katowic 6:5.

GRZEGÓRZECKI K. S. przegrał w Krakowie spotkanie o wejście do ligi ze Śląskiem 3:2.

KUSOCIŃSKI ULEGL RYWAŁOM ZAGRANICZNYM, ST. ARTUJĄC Z CHORĄ NOGĄ.

W sobotę popołudniu w Warszawie odbył się bieg międzynarodowy na 2 mile ang. (3218 metr.). Przed biegiem organizatorzy zawodów poinformowali widzów, że Kusociński startuje z chorą nogą. Start Polaka skończył się fatalnie, gdyż Kusociński przegrał do obu swoich rywali. Zwyciężył Lethinen 9:17 sek. Drugi Petersen 9:18 sek. Trzeci Kusociński.

Po drodze do Warszawy.

Pan minister Beck przybył do Warszawy z Żywca. Na wszystkich większych stacjach, gdzie zatrzymywał się pociąg, wiozący p. ministra, odbyły się manifestacyjne powitania. — W Katowicach, przez które pociąg przejeżdżał koło godz. 8 rano przybyli na dworzec przedstawiciele władz, delegacje organizacji i tłumy publiczności. Gdy pociąg wjechał na dworzec orkiestra odegrała hymn narodowy. Po zatrzymaniu się pociąg nastąpiły przemówienia, p. min. Beck przeszedł przed frontem kompanii P. W., poczem pociąg ruszył w dalszą drogę.

W Dąbrowie Górniczej ze względu na krótki postój pociąg p. min. Beck dziekował manifestującym tłumom z okien wagonu. Krótko zatrzymał się p. minister następnie w Sosnowcu, gdzie był witany owacyjnie, potem w Częstochowie, Radomsku, Piotrkowie, Kozłuskach, Skierzwiech. Wszędzie tam, gdzie pociąg zatrzymywał się dłużej, wygłaszano były przez przedstawicieli miejscowego społeczeństwa przemówienia, odpowiadał krótko p. min. Beck, poczem — przy dźwiękach hymnu narodowego

przechodził przed frontem kompanii przysposobienia wojskowego lub organizacji, ustawionych na peronach. Pociąg ruszał wśród okrzyków na cześć Rzpltej i p. ministra.

POŚWIĘCENIE NOWEGO MOSTU POD MODLINEM.

Warszawa, 30 września. (PAT). Dziś o godzinie 12.30 odbyło się uroczyste poświęcenie mostu imienia marszałka Józefa Pilsudskiego na Wiśle pod Modlinem.

SZOFRER WINNY ZATONIĘCIA AUTOBUSU SKAZANY.

Przed sądem okręgowym w Siedlcach toczył się w sobotę proces przemyślnika, szofera Cz. Chylińskiego, oskarżonego o to, że w dniu 8 sierpnia br., prowadząc autobus pasażerski, spowodował pod Sądowem pow. węgrowskiego wielką katastrofę, w której w nurtach rzeki zginęło 18 osób. Sąd skazał Chylińskiego na 2 lata i 6 miesięcy więzienia.

To slychać w Krakowie.

Poniedziałek 1: Jana z Dukli, Remigjusza b. w. Wschód słońca 5.35, zachód 17.16. Długość dnia 11 godzin i 24 min.
Wtorek 2: Aniołów Stróżów, Ludgarda i Teofila. Wschód słońca 5.37, zachód 17.13. Długość dnia 11 godzin i 21 min.

—000—

OSTATNIA NIEDZIELA WRZEŚNIA roztoczyła przed nami czar jesiennego pogody. Dziesiątki tysięcy mieszkańców obległy pląty, błonia, parki i lasy wolskie, korzystając z ostatniej ciepłej promieni słońca, których tak brakowało wszystkim ubiegłego lata.

WSPÓLNICZKA ZŁODZIEI POD KLUCZEM. Aresztowano Biskulak Felicję, lat 23, ul. Krakowska 3, i Urbańskiego Mieczysława, lat 24, murarza, Wita Stwosza 25, za współudział w kradzieży biżuterji dokonanej w dniu 27 bm. na szkole Lazara Herzoga, jubilera przy ul. Krakowskiej 10.

MUZYKALNA ZŁODZIEJKA. Aresztowano Frei Heleng, lat 19, wyrobnicę, zam. w Sierszy za kradzież patefonu wart. 75 zł, dokonaną w dniu 29 bm. na szkole firmy Kriseher przy ul. Florjańskiej L. 9. Skradziony patefon odebrano i zwrócono poszkodowanej firmie.

ZABRAŁ 500 KG. JABLEK. Policja zatrzymała Janusza Michala, lat 26, robotnika, z Zakliczyna, za kradzież jabłek o wadze około 500 kg, wart. 300 zł, dokonaną w dniu 27 bm. na szkole Marjana Kornberga, zam. przy ul. Mogińskiej L. 43. Skradzione jabłka odebrano i zwrócono poszkodowanemu.

ZAPALIŁ SIĘ WIÓRA. Dnia 29 bm. o godz. 10-ej wezwano Straż Pożarną na ul. św. Gertrudy do realności pod nr. 6, gdzie w stolarni Natana Targownika od żelaznego pieca zapaliła się wióra. Ogień zgaszono, szkoda nieznaczna. Dnia 30 bm. o godz. 0.30 wezwano straż pożarną na ul. Miodową do realności pod Nr. 10, gdzie na I piętrze na poddaszu w ustępie zapaliła się wióra, ochraniającastęp od mrozu. Ogień ugaszono, szkoda niema żadnej.

—xx—

ZAWIADOMIENIA I KOMUNIKATY.

KURSY ZAWODOWE. Dyrekcja Muzeum Przemysłowego i Instytut Rzem. Przemysłowego przyjmuje zgłoszenia na kursy: elektrotechniczny, stolarski, metalowców, hartowania i cementowania stali, spawania i cięcia metali dla inżynierów i techników, instalatorskie, obsługi kotłów parowych, obsługi silników spalinowych, ogrodnicy, flizarski, rysunków: technicznego i stolarskiego, trykotarstwa ręcznego i maszynowego, rękawicznicy, szycia i kroju oraz bielizniarstwa. Zgłoszenia i informacje w Dyrekcji Muzeum i Instytutu, ul. Smoleńsk 9, od S-mej do 14-ej.

Dziś i codziennie w kinoteatrze dźwiękowym „SWIT”

Niezapomniany twórca „CZEMPA” genialny, najmłodszy artysta

Jackie Cooper

w najnowszym swym wspaniałym filmie p. t.:

„DZIELNY CHŁOPIEC”

Wzruszające dzieje sierotki, chłopca-bohatera, który przewędrował całą Amerykę. — Humor. Sentyment! — Nieprawdopodobne sensacje!

W programie znakomite dodatki dźwiękowe.

Trzy wyświetlenia w dnie powszednie o godz. 5, 7 i 9 wieczór, a w niedziele i święta także, o godzinie 3 popołudniu. — Ceny miejsc od 50 gr. — Karty zniżkowe na sezon 1934-35 wydaje kasa kinoteatru.

Zakończenie Międzynarodowego Zjazdu Słowistów w Krakowie.

W niedzielę, 30 września zakończony został w Krakowie drugi Międzynarodowy Kongres Słowistów (filologów słowiańskich). Uczestnicy kongresu zebraли się w porze przedpołudniowej w auli Uniw. Jag. na ostatnie posiedzenie, na którym listę mowców otwarł Francuz, prof. Mezon. Prof. Mezon oraz przemawiający po nim dali poglądy na całokształt prac kongresu i jego rezultaty, następnie dziękowali gospodarzom za sprawną organizację kongresu. W imieniu gospodarzy zabrał głos prof. Rozwadowski. Po dziękowaniu on między innymi gościom za przybycie i wzięcie udziału w obradach oraz zgłosił zakończenie zjazdu.

Następnie sekretarz zjazdu dr. Doroszewski odczytał zgłoszone wnioski. Jeden z nich brzmiał by następny zjazd słowistów odbył się w Jugosławji, odpowiednio do zaproszenia, które delegaci jugosłowiańscy wystosowali do urzędników zjazdu. Uchwalono również wniosek o powołanie do życia w krajach reprezentowanych na kongresie, komisji, których zadaniem byłoby czuwać nad przygotowaniem referatów na przyszły zjazd.

HOLD SŁAWISTÓW TWÓRCY PANA TADEUSZA.

Po zakończeniu obrad przedpołudniowych uczestnicy zjazdu słowistów udali się o godz. 12-ej na Wawel celem złożenia holdu Ad. Mickiewiczowi. O godz. 12 w południe delegacja pod przewodnictwem prof. Uniwersytetu Roziwa dowskiego, Lech Sławiańskiego i Mawera skierowała się do krypty, gdzie spoczywał proch Mickiewicza i złożyła na sarkofagu dwa wieńce z szarfami biało-złotymi i napisami: „College de France — A Mickiewicz”, a drugi z napisem: „Adamowi Mickiewiczowi w holdzie II Między-

narodowy Zjazd Słowistów”. Po zgromadzeniu się uczestników nad kryptą wygłosił w katedrze świetne przemówienie słowista włoski prof. Mayer, składając hold genjuszowi A. Mickiewicza jako poety, zwłaszcza jako autora „Pana Tadeusza” i jako profesora literatury słowiańskiej w „College de France”, którego wykłady nazwał bezcennym drogowskazem dla każdego słowisty. Uczestnicy kongresu weszli następnie do krypty, gdzie w milczeniu przesunęli się przed trumną wiejszcza. Po złożeniu holdu prochem genjalnego poety całej Słowiańszczyzny, uczestnicy zjazdu zwiedzili Katedrę i Zamek królewski.

Podkreślić należy, że organizacja zjazdu była doskonała. Nadto uwagę zwracał fakt wykorzystania zjazdu do zaznajomienia obcych uczonych z życiem Polski, i tak w obrotach Uniwersytetu, gdzie toczyły się obrady, ustawiono stoiska z wyrobami krajowcami z drzewa, ceramiki oraz ludowymi wyrobami tekstylnymi, jakoteż stoisko z wydawnictwami polskimi. Stoiska te cieszyły się dużym zainteresowaniem gości zagranicznych.

REPERTUAR TEATRU SŁOWACKIEGO.

Poniedziałek: „Uciekla mi przepióreczka”.
Wtorek: „Zwycięzłem kryzys” (gośc. wyst. p. M. Maszyński).
REPERTUAR KINOTEATRÓW.
SWIT: Dzielny chłopiec (Jackie Cooper).
WANDA: Two usta kłamia.
APOLLO: Wiosenny wale.
SZTUKA: Radosna godzina, Mickey Mouse.
UCIECHA: Karioka (Dolores del Rio).

SŁONKO: I „Halka” Moniuszki z Kiepurą.
II. Flip i Flap w wojsku.
PROMIEN: „Madame Butterfly” i Melodja zapomniana.
ADRIA: „Scampolo”.
BAGATELA: Sekret kobiety, w gł. r. Irena Duune, na scenie rewja p. t. Jak za dawnych dobrych czasów.
KINO DOMU ŻOŁNIERZA. Od 1—4 października 1934 r. „Tajemnica limuzyny I. A. 537334”.

—XX—

Z TEATRU M. IM. J. SŁOWACKIEGO. Dziś, w poniedziałek, na przedstawieniu popularnym, po cenach niższych, komedja St. Żeromskiego „Uciekla mi przepióreczka...” z pp.: Dyr. Osterwa, Granowska, Kostecka, Karbowskim i Kulakowskim w rolach głównych.

PRZEŁUŻENIE GOŚCINNICH WYSTĘPÓW M. MASZYŃSKIEGO. Dyrekcja teatru udało się pozyskać jeszcze tylko na 4 dni świętego artystę teatrów warszawskich Marjusza Maszyńskiego, który w dniu jutrzejszym we wtorek powróci z Warszawy i wieczorem wystąpi w doskonałej komedji P. Vulpins’a „Zwycięzłem kryzys”. Przedstawienie to dane będzie jako popularne, po cenach niższych.

—0000000—

Poświęcenie 7-piętrowego gmachu Kasy Oszczędności przy pl. Szczepańskim.

W niedzielę w południe odbyło się w Krakowie uroczyste poświęcenie siedmiopiętrowego gmachu Powiatowej Komunalnej Kasy Oszczędności przy placu Szczepańskim. Uroczystość odbyła się na tarasie nad siódmym piętrem. Obrzędu liturgicznego dokonał ks. prałat St. Mazanek, kanclerz kurji metropolity. Wzięli w niej udział p. wojewoda dr. Kwaśniewski, prezydent miasta dr. Kaplicki, wicewoj. dr. Waliński, wiceprez. dr. Skoczylas, starosta p. Wnek, dyr. Kocharowski, dyr. Mikucki, dyr. Jelonek, reprezentanci bratnich instytucji, urzędnicy itd. Siedmiopiętrowy gmach Kasy oddany już jest do użytku. W tej chwili ma około 100 lokatorów.

Następnie gospodarze poprowadzili gości na ul. Piłarską do dotychczasowego gmachu Kasy. Tam ks. prałat Mazanek dokonał poświęcenia przebudowanych i rozszerzonych sal instytucji. W przemówieniu, wygłoszonym po obrzędzie liturgicznym ks. prałat Mazanek życzył dalszego pomyślnego rozwoju instytucji społecznej, która zdobyła sobie zaufanie szerokiej mas ludności.

Po skończonej uroczystości zaproszeni goście oglądali nowoczesne urządzenia Kasy. Zaciekawienie wzbudziło urządzenie umożliwiające deponowanie wkładów po zamknięciu Kasy. Następnie odbyło się w lokalach dyrekcji skromne przyjęcie.

Dziś na ekranie teatru świetlnego „UCIECHA” Starowislna 16.

Rewelacyjny niebywały film

KARIOKA Dolores del Rio.
Komedia muzyczna i sensacyjna.

W głównych rolach: Gene Raymond, Ginger Rogers. — Karioka: nowe melodie, nowe tańce, nowe nigdy niewidziane atrakcje. — Plaże milionerów. Najpiękniejsze miasto południa. Romans podniebny. — Tango w klubie lotników. — Balet 200 najpiękniejszych kobiet na skrzydłach lecących aeroplanów. Niebawą, nieprawdopodobnie bogata wystawa. Niesłychane sensacje.

Od środy dnia 26 b. m. w kinoteatrze „SZTUKA”

Poraz pierwszy w Polsce! — Sukces największych kinoteatrów świata!

„Radosna godzina Mickey Mouse”

Przezabawny, lśniący kolorami tęczy świat bajek! Arcydzieło cudownej fantazji i niesłychanego wysiłku wielkiego utalentowanego artysty i reżysera **Walta Disneya** kolorowe **Silly Symphony** Salwy śmiechu! — Okrzyki podziwu! — Rozmach i technika o zdumiewającej doskonałości! Światowa atrakcja: **JACK PAYNE** i jego orkiestra!
Najpiękniejszy program śmiechu, wesela i zabawy dla wszystkich od 6 do lat 100!
Wt. National Film Corporation.

DR. JAN MAGIERA:

Split i Gdynia.

II). Od strony portowej patrząc na Split i Gdynię, dostrzeżemy podobieństwa wyraznicze. Oto np. kilka cyfr. Ruch statków w Gdyni 1924—1932 wykazują raptownie rosnące liczby: 29 — 85 — 312 — 542 — 1108 — 1567 — 2238 — 3144 i 3610. W ośmiu latach liczba statków skończyła z 30 na 2630, czyli 120 razy się zwiększyła. Pojemność tych statków wzrosła w tymże okresie z 40 na 2832 tysięcy ton, a więc 70-krotnie. Nie tak wprawdzie jaskrawa, ale podobnie wyraźna jest statystyka Splitu: **wywóz** w 1913 r. był 2,528 tys. q, w 1925 — 5,324 tys. q, w 1930 — 8,239 tys. q. (Wedle dzieła Nowaka „Nasze morze”). W przywozie splekimi liczy się niższe, ale też się podnoszą: 642 tys. — 1008 tys. — 1,302 tys. q. Nie tak gwałtownie, jak Gdynia i Split postępują Gdansk i Rijeka — uszak, jakkolwiek to teoretycznie i z klienturą wyrobioną. Narzekacie jednak nie mają podstawy, jakoby im centra żywoł podobna. Nam tu przykład cyfrowy był przydatny tylko do potwierdzenia naczynego wzrostu Gdyni i Splitu.

Split i Gdynia to oczy Słowiańszczyzny. — Przez Gdynię patrzy północ słowiańska, Polska, Ruś wielka, Czechosłowacja; okiem Splitu

kiem patrzy Słowiańszczyzna południowa, Bułgaria nie wylaczają.

Split i Gdynia nasuwają nam refleksje historyczne. Wielki całe Południowi Słowianie czekać musieli, aż będą rzeczywistym panami na morzu Adriatyckim, U wybrzeża bałkańskiego rozkazywały Wenecja, potem Austria, a woryzująca żywioł włoski pzieciw słowiańskiemu; Rijeka była we władaniu madziarskim. Serbja darennie toczyła wojny pomysłne z Turkami, skrawka nadmorskiego dostać nie mogła, mozarstwa wołaly suwerenną Albanję utworzyć nad morzem, niż dopuścić tam Serbję. Dopiero światowa wojna dała im i całej Jugosławji morze i suwerennosc na Adriatyku. Flaga ich dopiero 4. III. 1921 uznana międzynarodowo. Symbolom tej radości jest **Jadrska Straża**, mająca siedzibę właśnie w Splicie, a 100.000 członków na kontynencie. Split zatem to znak i znanie żywego władania Jugosławji na wodach Adrijy-Jadranu.

Coś podobnego widzimy i u nas. Przez wielki długie systematycznie nas Niemcy i Krzyżacy wypierali i odpierali od brzegu bałtyku. 123 lat niewolnych zupełnie nam nawet był o morzu wyrażać z mózgow. Historia w 1918 wymierzyła nam sprawiedliwość i, choć i kpo, ale przeciw przywróciła cząstkę polskiego brzegu Polsce. W afekcie radości nazywaliśmy z początku port „oknem” na świat. Aż 1920 uderzył nas obuchem gdańskim i pojeliśmy wre-

szcie, że port nie oknem, ale bramą jest na szeroki i daleki gościniec, że port własny to przedłużenie kraju i państwa w nieskończoność, ograniczona tylko granicami globusu ziemskiego. Wyrazem naszego uświadomienia, czem jest wolność na morzu, jest Gdynia. To też o nią troska się Bałtycka Straż, której na imię **Liga morska i kolonjalna**.

Kto władać chce na morzu i żyć bezpiecznie na lądzie, musi mieć flotę liczną i silną. Bunt w Kotorze 1915 wybuchł, bo załoga nie czuła i nie myślała po austriacku. Wspaniały draughton „Viribus unitis” austriacki zniszczyła reka załogi marynarzy włoskich, by nie stał się własnością Jugosławji — jak to barwnie i tragicznie opowiadział wybitny nowelista słowacki Tido **Gaspar** w opowiadaniu „Czerwony korab”. Jadrska Straża, ocenia wartość duchowa i obywatelska marynarzy i czyni wszystkie. Wyliczono, że dla obrony wybrzeża Jugos. potrzeba 26 eskadryl z 408 aparatami. Obliczono dalej, że Italia w 1931 r. miała 251 jednostek bojowych morskich, a Jugosławja ledwie 32, czyli stosunek wyrażał się liczbami 1:8. Nie idzie o dorównanie, ale o stałe zmniejszanie tego stosunku.

Jak Jugosławja przez Split patrzy, na Italię, tak my przez Gdynię spoglądać musimy na Niemcy. Książka ich viceadmirała **Manteja**, „Historja marynarki niem.” winna stać się o-

bowiązkową lekturą obywateli państwa naszego. Split i Gdynia muszą mieć własne nowoczesne stocznie, możliwie najdoskonalsze, by o naprawę starych i budowę nowych statków zwłaszcza wojennych nie dopraszać się u obcych i to za grube pieniądze. Gdynia nam mocearstwo zapewni, gdy my jej damy siłę rozwojową.

Split i Gdynia, to skrót pojęć Jugosławja i Polska. Każdy gdynijski kurs wakacyjny zobowią wykłady prof. Pleszica, czynnego strażnika adriatyckiego i miłośnika Bałtu. **Spomenica Jadr.** Straży ma artykuły i pióra polskiego. O nich mówi z doświadczenia Wittlin, że biorą nas naprawdę na serio, że książki polskie naprawdę czytają, że literatura polska nie jest u nich literatura „za dopłatą” jak np. we Francji.

Coś tu jeszcze warto przypominieć. W dniu 1. IX. 1929 odsłoniłmy pamiątkową tablicę ku czci Bolesława Chrobrego na ścianie **Domu Polskiego** na wyspie Solta naprzeciw Splitu. Tam Polska ma teren z 2 domami: willa **Zofjówka** i dom stary poety chorw. Maralića. Parcela nazwana **Chrobrynem**. Mamy więc naprzeciw Splitu małą Gdynię, a w północnej Bośni małą Polskę z 12 tysiącami polskich chłopów — kolonistów. I w nich żyje polski duch, co ku Polsce tęży słuch.

—000000—

Z Rzeszowa.

O fotel prezydencki.

Ustawa samorządowa stanowi, że prezydentem może być wybranym tylko kandydat, który ma zapewnione zatwierdzenie przez wojewodę, w przeciwnym razie następuje drugi wybór, a jeśli i ten wybrany nie otrzyma zatwierdzenia, wojewoda mianuje prezydenta komisarycznego. Jest to pewnego rodzaju skrepowanie swobodnego wypowiedzenia się radnych, które ma uzasadnienie w tem, że prezydent ciała samorządowego w zakresie uprawnień samorządowych jest i powinien być wykładnikiem i wykonawcą rządu. We własnym państwie nie może być tej dwutorowości, jaka często musiała zaistnieć w czasach zaborskich między organami samorządowymi a administracyjnymi, starostwem i namiestnictwem. Jednak i w obecnej ustawie rząd powinien się liczyć z wola radnych i nie powinien iść tak daleko, aby tylko ten kandydat uzyskał zatwierdzenie, który potrafił wyjednać sobie zapewnienie zatwierdzenia, jeżeli wielka grupa radnych nie życzy go sobie, a natomiast wylania się kandydat, który odpowie w zupełności intencjom rządu a w radzie znajdzie przeciw tamtemu kandydatowi znacznie większe poparcie.

Przejdźmy teraz do konkretnego wypadku u nas. Dr. Krogulski dotychczasowy prezydent miasta, człowiek 66-letni, dla jakich powodów nie chcemy rozstrząsać, uparł się prezydentować miastu nadał, wyjechał do Warszawy i jak twierdzi, tam zapewnił sobie pełne poparcie i zatwierdzenie. Tymczasem skład rady jest tego rodzaju, że o ileby przyszło do niekrepowanego wypowiedzenia się, Dr. Kr. większości bezwarunkowo nie znajdzie.

Dziwna, choć dla nas znających stosunki miejscowe wytłumaczalna sprawa, że nawet żydzi opowiadają się przeciw. Większość jednak zdecydowanie dzisiaj opozycyjnych radnych katolickich, powinna być dla miarodajnych czynników również decydująca.

Dochodzą nas słuchy, że o prezydenturę ubiega się jeszcze dwóch kandydatów z kwalifikacjami wymaganymi przez ustawę, z których jeden legionista odznaczony orderem Virtuti Militari, z akademikiem wykształceniem, drugi, emir, wyższy oficer, członek P. O. W., współtowarzysz i bojownik Lisa-Kuli. Obaj zamieszcowi, a więc niezwiązani żadnymi zobowiązaniami, obaj niewątpliwie znajdą pełne poparcie radnych katolickich i obaj, a jeden może większe, drugi mniejsze, powinni znaleźć poparcie rządu.

Względem niezuciowe, jakie Dr. Kr. mógł sobie zjednać podczas zabiegów warszawskich, powinny ustąpić przed większością radnych katolickich, którzy, powtarzamy, niekrepowani i nie naciskani wypowiedzą się w imię dobra miasta przeciw Dr. Kr., a opowiedzą się chętnie za jednym z powyższych kandydatów.

R. N.

Od soboty dnia 29 b. m. w kinoteatrze „Apollo”

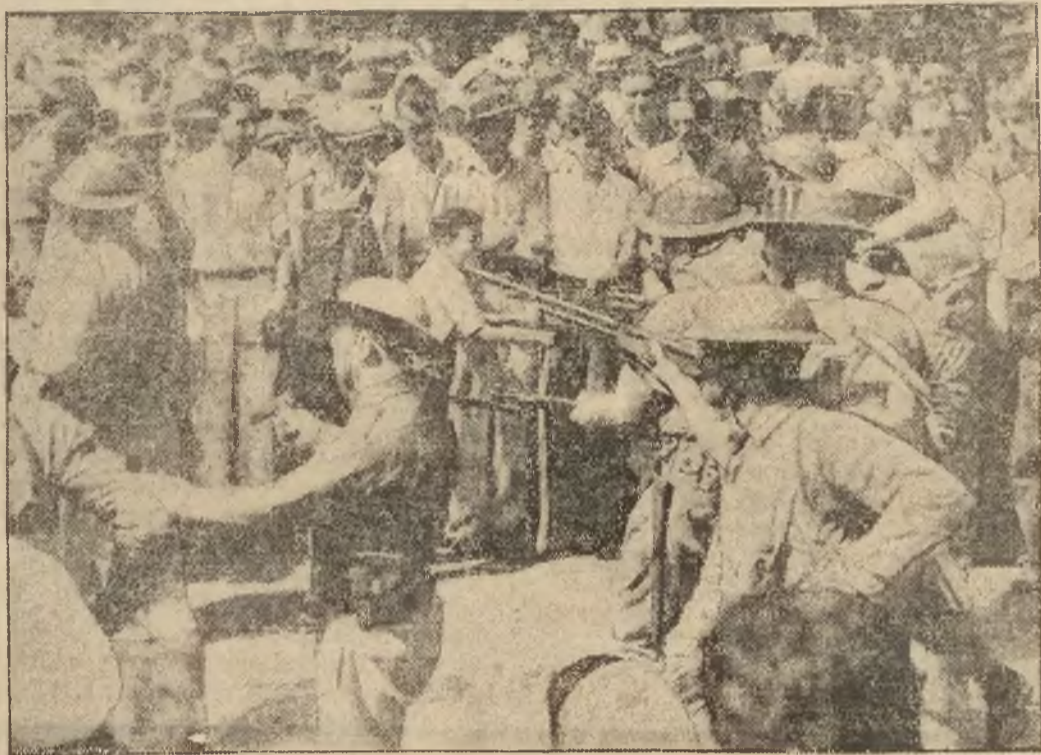
Rozkoszna wiedeńska komedia muzyczna, w języku niemieckim!

WIOSENNY WALC

Wiednia upojne melodie! — Wiednia urok i czar! — Muzykę do tego czarownego romansu skomponowali: JAN i OSKAR STRAUSSOWIE — W głównej roli: słynna śpiewaczka opery wiedeńskiej Adele Korn i niezrównany komik Szöke Szakall oraz przystojni wrotni amanci Oskar Karlweis

Realizował znany reżyser PAUL FEJOS Film uznawanej czołowej produkcji australijskiej! Wszelkie zniżki i wolne wstępy nieważne aż do odwołania.

Wojsko przeciw strajkującym włókniarzom w Ameryce

Niedawno zakończył się oluźmi strajk robotników przemysłu włókienniczego w Stanach Zjednoczonych. W czasie strajku doszło wielokrotnie do zaburzeń i ataku strajkujących na fabryki, gdzie pracowali robotnicy, którzy od pracy się nie wstrzymali. Na fotografii wojsko z bagnietami na karabinach broni dostępu do czynnej fabryki.

Bżi i codziennie „WANDA” w teatrze świetlnym

Film nagrodzony przez międzynarodowy sąd konkursowy złotym medalem, jako najlepszy film sezonu 1934/35. — Arcydzieło najsubtelniejszej sztuki, które rozmachem i inscenizacji wywołało burzę zachwytów

TWE USTA KLAMIA

Marsha! Reżyser i autor scenariusza EDMUND GOULDING real. filmów „Ludzie w Hotelu” i „Obiad o 8-mej”. Wspaniały ten obraz, dzięki niezwykle ciekawej fabule oraz niedoścignionej grze wszystkich wykonawców stanowi wielki atrakcyjny program sezonu. Ponadto w programie dodatki dźwiękowe. — Początek seansów w dni powszednie o g. 5, 7 i 9:10 w niedzielę i święta od godziny 3 popoł.

Program Nr. 4.

Sala centralnie wentylowana.

Taniej niż za cenę BILETU II. KLASY możemy podróżować SAMOLOTAMI P. L. L. „LOT”

Radio.

ZAGADKI MUZYCZNE DLA DZIECI.
Zagadki muzyczne dla dzieci, nadawane w tym sezonie przez Rozgłośnie Lwowską na całą Polskę, wzbudziły wielkie zainteresowanie u małych radiosłuchaczy. W poniedziałek 1 października o godz. 18.45—19.00 podane będą

wyniki pierwszego konkursu „Zagadek muzycznych” i nazwiska dzieci, które otrzymały nagrody w postaci zajmujących książek, poczem młodzież usłyszy nową serję zagadek.
GINĄCE, OLBRZYMY MÓRZ I WÓD SŁODKICH.
Żaden kataklizm natury nie działa tak skutecznie i szybko jak gorączkowa akcja czło-

wicka, gdy celem jego jest zysk, głód, lub prostu sport zabijania. Jeśli chodzi o zwierzęta w żadnej grupie ich nie dokonano tak wielkiego spustoszenia, jak między wielorybami o czym świadczą sprawozdania poszczególnych narodowości w ostatnich latach. Odczyt dr. Chejfeca który mówić będzie w radio w dniu 1 października o godz. 17.50 zaznajomi radiosłuchaczy z akcją polowania statków wielorybnych, która przeszła najrozmaitsze fazy posługiwania się środkami technicznymi. Radiosłuchacze wysłuchają tej prolekcji bez wątpienia z wielkim zainteresowaniem, gdyż przedstawia się ona jak karta z podróznicy książki.

Programy stacji radiowych.

Wtorek, dnia 2 października.

Kraków (304,3 m). Godz. 6.45 Audycja poranna z Warszawy i Lwowa; 7.50 Koncert reklami; 11.57 Sygnał czasu, hejnał z wieży Mariackiej; 13.20 Transmisje z Warszawy; 15.35: Lokalne wiadomości; 15.45: Transmisje z Warszawy i Lwowa; 17.35 Płyty; 17.50 Skrzynka pocztowa techn.; 18: Poradnik turystyczny, g. 18.10: Wiadomości bieżące; 18.15 Transmisje z Warszawy; 19.45 Program na dzień następny; 19.55 Lokalne wiadomości sportowe; g. 22.15: Transmisja z Warszawy; 22.45 Odczyt: „Kobieta i kobiety na Kongresie Wychowania Moralnego”; 23: Transmisje z Warszawy.

Lwów (377,4 m). Godz. 12.45 „Listy od dzieci”; 15.40 „Słwa rerum”; 17: Recital wioloncz. D. Daneczowskiego; 22.45 O wyborze zawodu w dawnych wiekach.

Warszawa (1345 m). Godz. 6.45 „Kiedy ranne wstają zorze”; 6.58 Gimnastyka; 7.15 Dz. poranny; 6.50, 7.08, 7.25 Płyty; 7.35 Chwilka pań domu; 7.40 Zapowiedź programu; 7.50 Koncert reklamowy; 11.57 Sygnał czasu; 12 Hejnał; 12.03 Wiadomości meteor.; 12.05 Przegląd Prasy; 12.10, 13.05 Koncert; 12.45 „Listy o dzieci” (młodszych); 13 Dziennik południowy; 15.30 Wiadomości o ekspozycji polskim; 15.35 Przegląd giełdowy; 15.45 Muzyka lekka; g. 16.45: Skrzynka PKO; 17 Recital ze Lwowa; 17.25: Skrzynka jez. — prel. prof. St. Słoński; 17.35: Płyty; 17.50 Skrzynka poczt. techn. 18: Wiadomości rolnicze; 18.10: Życie kulturalne i artystyczne stolicy; 18.15 Koncert; 18.45 „Czarnowidztwo naszych reportaży”; 19, 19.30 Koncert Chóru Dana; 19.20 Pogadanka aktualna; 19.45 Program na dzień następny; 19.50 Wiadomości sportowe; 20: Muzyka lekka; 20.45 Dziennik wieczorny; 20.55 „Jak pracujemy w Polsce”; 21: Koncert; 22: Koncert reklamowy; 22.15 Muzyka taneczna z rest. „Gastronomia”; 22.45: Odczyt w języku angielskim: „O zjeździe Polaków z zagranicy”; 23: Wiadomości meteor. dla kom. lotniczej; 23.05 Muzyka lekka (płyty).

Katowice (395,8 m). Godz. 12.45: Ciocia Hela opowie bajkę dzieciom młodszy; 18: Wł. Miedniak: Gawęda węgierska; 19.56 Wiadomości sportowe ze Śląska; 22.45: Fragment z dorobku literackiego Śląska.

Złóż składkę na powodzian!

Dług Hanki Wolskiej.

Powieść współczesna.

Po chwili ruszyła dalej, zagłębiając się uparcie we wnętrze olbrzymiego budynku: opadała z sił, ledwo powłóczyła nogami i myślała, że nigdy nie osiągnie trzeciego piętra.

Wreszcie dojrzała i nie mogąc złapać tchu, zatrzymała się przed labiryntem korytarzy i półciemnych przejść. We wszystkich kierunkach spacerowali ludzie, czekając na swoją kolejkę, wszędzie rozmawiano; odznaczała głosy: jedne skomlące błagalnie, inne stanowcze, łodowato zimne; jakaś kobieta przywarła twarz do ściany i rozpaczliwie łkała. Ciepko było oddychać tem powietrzem, przepelnionem strachem, cierpieniem i zbrodnią.

Gdy tylko panna Wolska stanęła pod drzwiami z tabliczką 312, od razu uspokoiła się: w mgniwieniu oka myśli się przejaśniły, głowa pracowała intensywnie i trzeźwo.

Pomyślała, że przychodząc tu, robi głupstwo, ponieważ niepotrzebnie ściga na siebie podejrzenia. W tym momencie drzwi się otworzyły, przepuszczając jakiegoś mężczyznę; zdążyła zauważyć jedynie dużą, czarną brodę, zakrywającą prawie całą twarz. Pewnym krokiem weszła zaraz po nim.

W pokoju znajdowało się trzech panów: dwaj komisarze policji, których już znała ze śledztwa wstępnego, oraz radca dla spraw kryminalnych Dahn, bawiący się wyjątkowo eleganckim wiecznym piórem z niebieskiej emalii.

Urzędnik w binoklach, któremu palenie tak bardzo szkodziło, natychmiast poznał ją, wołając:

— Nadzwyczajnie się składa. Fraulein Wolski! Akurat przed godziną telefonowałem do pani.

Odpowiedziała z niezmaconym spokojem:

— Owszem, powiadomiono mnie o tem.

— Pani będzie laskawa zająć miejsce — powiedział uprzejmie radca Dahn i spojrział na nią z nieukrywanym zainteresowaniem, odkładając na bok wieczne pióro.

Odrązu spostrzegła, że teraz ją traktuje całkiem inaczej, niż wczoraj wieczorem: zdawało się, że przedstawiciele policji śledczej widzieli w niej tylko piękną dziewczynę, której urok pokonał oficjalną suchotę, stanowiącą niejako ich strój urzędowy.

Odezwął się jeden z komisarzy, postukując binoklami po dłoni:

— Z pewnością zainteresuje panią wiadomość, że do tej pory nie udało się ustalić tożsamości nieboszczyka. W jego walizkach znaleźliśmy francuski paszport, wystawiony na nazwisko Szwarcberg, jednak z Parwża zakomunikowano nam, że tamtejsze władze nie znają takiego nazwiska. — Przypuszczam, iż mamy do czynienia z paszportem sfalszowanym.

Bezpośrednio po nim zabrał głos drugi urzędnik policji śledczej:

— Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że szklana tubka z tabletkami miała nalepkę apteki paryskiej. Zatem można przyjąć, że trucizna była własnością nieboszczyka.

Te informacje dodały Wolskiej pewności siebie: wprawdzie błądność nie zesłała z jej policzków, ale oczy błyszczały żywym ogniem, a usniech wskazywał na pełne panowanie nad sobą. Odwróciła się do trzeciego z panów, który chrząkał niecierpliwie.

Wówczas radca Dahn powiedział, akcentując wyjątkowe zaufanie:

— Chcę zadać jeszcze jedno pytanie szanownej pani.

Zniżył głos, jakby się zwierzał z bardzo ważnej i przytem ściśle poufnej sprawy:

— Czy nie uważa pani za możliwe, że tego człowieka otruli pan Dunin-Stocki?

Na chwilę zapanaowała martwa cisza. Hanka Wolska była tak zaskoczona, że nie od razu zdobyła się na odpowiedź.

— Nie, nie! — zawołała porywczo. — To jest absolutnie niemożliwe!

— Nie uważam tego za absolutnie niemożliwe. Jeśli się nie wierzy w samobójstwo, to pozostaje do rozważenia tylko jedna możliwość, że morderstwa dokonał pan Dunin-Stocki, który po powrocie zastał tego człowieka u siebie w domu. Poza tem nie można lekceważyć faktu, że Szwarcberg natargywie domagał się rozmowy ze Stockim.

— Nie! To jest niemożliwe, zupełnie niemożliwe! — wołała Hanka Wolska w go-

rażkowym podnieceniu, patrząc na radcę Dahn szeroko rozwartemi oczami. — To jest nie do pomyślenia! — dodała z głębokim przekonaniem.

Znów nastąpiła cisza. W tym momencie dziewczyna zauważyła, że ze wszystkich stron przywarły do niej wyczekujące, czujne spojrzenia.

— Niech pani będzie laskawa powiedzieć mi, dlaczego według jej zdania pan Dunin-Stocki nie może być sprawcą mordu?

Popatrzyła na kalendarz ścienny, utkwiała jej w pamięci liczba 24, ostro odcinająca się na białej kartce.

Pierś dziewczyny falowała niespokojnie, a najbardziej zmieszano Hankę to, że urzędnik w binoklach zapalił papierosa, zaciągając się z rozkoszą. Natychmiast zaczął go dusić kaszel, więc przykrył usta dłonią, nie spuszczać z Wolskiej przenikliwego wzroku.

Odpowiedziała cichym, płacziwym głosem, spuszczać oczy:

— Bardzo dobrze znam Stockiego... Kocham go...!

Gorący rumieniec zaróżowił jej policzki. Wyczytała z uśmiechniętej twarzy komisarza, że podstęp udał się i uratował ją.

— Ach, tak... — rzekł radca Dahn, odchylając się tak daleko w tył, że krzesło pod nim zatrzęszczało — bądź co bądź, tłumaczenie pani jest całkiem naturalne. Bardzo dziękuję. Pani jest wolna.

(Ciąg dalszy nastąpi!)

Uśmiechnij się...

ZŁOSLIWOŚĆ.

I. aktorka: — Opowiada mi, że wyszła za mąż za amerykańskiego milionera.
II. aktorka: — Tak, tak, wszystkie nasze babytki wywedrowują z kraju za granicę.

ZALEŻY OD...

Pani domu do żebraka: — Jeżeli mi poznacie te brykiety do piwnicy, to wam dam miszkę knedli, które zostały z obiadu.
— A ileż ich jest właściwie?
— Około tysiąca sztuk.
— Brykiety, czy knedli?

W RESTAURACJI.

Gość, któremu bardzo szybko podano zamówiony, ale bardzo mały kotlet, mówi do obsługującego:
— Próbką jest dobra, może mi pan kazać zrobić ten kotlet z takiego mięsa.

DWUNZACZNIK.

Mąż: Córka nasza jest jeszcze za młoda. Należy poczekać, aż się zjawi jakiś przyzwoity młodzieniec, a wtedy...
Żona: Nonsens! A ja czekałam?...

ZNAM GO...

Mąż: Widziałem wczoraj jednego pana. Strasznie był pijany.
Żona: A gdzie go widziałeś? Pewnie w luźnym.

W SĄDZIE.

Świadek wchodzi do sali. Sędzia, przeglądając papiery, pyta:
— Skąd przybyliście?
— Z Myślenic — odpowiada zapytany.
Naraz sędzia spostrzega, że pocziwna wszedł z kapeluszem na głowie do sali. Gromi go więc:
— A kapelusz?
— Także z Myślenic — wyjaśnia dobrodusznie zapytany.

ZACZYNAŁI OD MAŁEGO.

Ulicą idzie dwóch dyrektorów banku. Nagle podbiega mały ulicznik, wyciąga jednemu z nich chustkę od nosa z kieszeni i ucieka.
Na to jeden z dyrektorów rzecze do okradzionego kolegi: — Moritz, widziałeś? Ten łobuz ciębie okradł, a ty nie?
— Daj jemu spokój Izidor — odpowiada tamten — my przecież też od małego zaczynaliśmy!

W RESTAURACJI.

— Kelner!
— Słucham pana.
— To kurczę było wyśmienite, świeże, delikatne, białe. Niech pan powie gospodarzowi...
— Cicho, cicho proszę pana, bo jabym miał straszną awanturę. Ja przez omyłkę przyniosłem panu kurczę, przeznaczone dla gospodarza.

GLUPIE STWORZENIE.

— Najgłupsze stworzenie to kura!
— Dlaczego?
— Bo wtedy znosi najwięcej jaj, kiedy są najtańsze!

KTO TO JEST?

Szef wchodzi do biura. Woła świeżo przyjętego praktykanta i pyta:
— Czy wszystko panu już zostało pokazane?
— Tak wie pan już, co pan ma robić?
— Tak panie dyrektorze. Tylko jednego nie rozumiem...
— Czego?
— Panowie powiedzieli mi, że bym uważał zawsze na korytarz, a jak będzie siedział ten stary osioł, to że bym im zaraz mówił. To ja nie wiem, kto to jest „ten stary osioł“?

TRUDNE ZLECENIE.

Lekarz zapisuje choremu proszki od bólu głowy. Chory pyta:
— Kiedy mam te proszki zażywać?
— Najlepiej na pół godziny przed początkiem bólu głowy...

LIST HANDLOWY.

„W odpowiedzi na propozycję W. Panów z 15 bm., że W. Panowie zapłacą swą należność dopiero wtedy, kiedy my zapłacimy W. Panom naszą należność, komunikujemy, jak najuprzejmiej, że nasza firma nie może odkładać ściągania należnej nam sumy do tak niepewnego terminu“.

DOBRE WYCHOWANY.

Państwo Kajtusiuscy spacerują. W pewnej chwili mijają ich majoma dama. Pan Kajtusiuski nie kłania się.
— Dlaczego się nie ukloniliście? — pyta pani Kajtusiuska.
— Czy nie widzisz, że palę papierosa? — pytaniem odpowiada pan Kajtusiuski.
— No to co?
— Sama mi mówiłaś, że niegrzecznie jest kłaniać się z papierosem w ustach!

PRZEGRANY ZAKŁAD.

Mówca powiedział piękną mowę i, w nadziei, że usłyszy komplement, zapytuje jednego ze słuchaczy:
— Jak się panu podobała moja mowa?
— Znam każde słowo! — odpowiada niespodzianie słuchacz. — Mam nawet w domu taką książkę!
— Niemożliwe! — irytuje się mówca, przypuszczając, że go słuchacz podejrzewają o wypowiadanie ściągniętej skądś mowy:
— Gotów jestem złożyć się o sto złotych, że niema wogóle takiej książki!
Po kilku dniach przegrał zakład, słuchacz przyniósł istotnie książkę, w której było każde słowo mowy.
Był to słownik.

NIE WYTRZYMALI.

— Nie mogę zrozumieć, jak nasi przodkowie mogli wytrzymać bez elektryczności, bez telefonów i bez radja!
— Jako mogli wytrzymać? Właśnie że nie mogli! Przecież wszyscy pomierali!

UREGULOWANY TRYB ŻYCIA.

— Każdy człowiek — powiada pan Tomcio — musi żyć według pewnego zgóry określonego budżetu. Ja, na przykład, tak mam ułożone wydatki: trzydzieści procent dochodu przeznaczam na komorne, dwadzieścia na ubranie, trzydzieści na życie i czterdzieści na wódkę...
— Ależ to razem sto dwadzieścia procent! — przerywa ktoś ze słuchaczy.
— Właśnie to jest całe nieszczęście! — odpowiada pan Tomcio.

Gdy złota jesień króluje w lesie...

(Z POMORZA).

Przypomina mi się w tej chwili popularna ongiś piosenka pod tytułem „Powrót do natury“. W refrenie śpiewak sławi urok lasu, tajemniczy poszum drzew, szmer strumyka i zaprasza słuchacza do zakosztowania błogich przyjemności na łonie natury...

Z pewnością większość słuchających poszłaby chętnie za radą piosenkarza, niestety oko licznosci życiowe zmuszają bardzo wielu do przebywania w dusznym, hałaśliwym mieście. Jedynie okres wakacyj jest rozkosznym wyjątkiem w monotonii miesięcy, spędzonych w rozgwarze wielkomięjskim. Nadeszła już jesień, wszyscy powrócili do pracy i obowiązków, a tymczasem w spokojnych lasach, w głębi górskich zagajników dzieją się dziwne rzeczy. Wicczorem, gdy mrok zapada, rozlega się w puszczy potężny ryk jeleni, w głębi lasu słychać bek saren, a gdy blade księżycy wzniesie się wysoko ponad czerni borów, wychodzą cichaczem z leśniczówki myśliwi na polowanie...

Las teni życiem, a jesień jest rajem dla myśliwych. Poczawszy od 15 września do końca października wolno polować na jelenie — to też zapaleni amatorzy myślistwa żyją jak w gorące. W tym czasie odbywa się t. zw. „rykowisko“ jeleni, okres ten, trwający od 2 do 3-ech tygodni. Potężne ryki samców rozdzierają ciszę boru; nierazko zwierzyzna zbliża się nieopatrznie pod niebezpieczną leśniczówkę.

W pobliżu jeziora, do którego zwierzyzna przychodzi pić wodę, na skraju polany, gdzie ustawione są wielkie żłoby z wonnem sianem, ustawili leśnicy wysokie „ambony“, z których mają doskonały punkt obserwacyjny. W „am-

bonie“ takiej siedzą myśliwi przez długie godziny nocne, jest ona przeto bogato zaopatrzona w różne wkłwały. Mięso, chleb, wina, wódki „na rozgrzanie“, setki papierosów, konserwy — wszystko to służy do milego skracania czasu. Urządzone jest tam również postanie tak, że zmęczony „nemrod“ może się jako tako przespacić.

Nie można sobie jednak wyobrazić, że polowanie polega na rzezi zwierzyny. Pozwolenie na upolowanie jelenia kosztuje (w nadleśnictwie) 250 złotych, przy czym myśliwy ma prawo zabrać jedynie rogi, upragnione trofeum. Za mięso upolowanego zwierza płaci się osobno. Znam tu jednak pewnego zapaleńca, który wykupił na sezon tegoroczny prawo ustrzelenia 6-ciu jeleni...

Prawdziwy myśliwy zabiera się do dzieła z namaszczeniem. Nigdy nie splamili się hańbą postrzelenia, zranienia jelenia. Zwierzę musi stanąć odpowiednio: jeden strzał winien położyć trupem rogacza. Gdy zwierzę padnie, zbliża się doń myśliwy, zdejmując czapkę i wypowiada starodawną formułkę pozdrowienia myśliwskiego, które ma być jakby uznaniem dla pokonanego przeciwnika. Rozłożyste jelenie rogi są najcenniejszą zdobyczą strzelca. Mięso zazwyczaj przypada w udziale leśniczemu, na którego terenie upolowano zwierzę.

W nocie słotne, gdzie deszcz leje z nieba a poszum zimnego wiatru przerywa ciszę lasu, gdy nieprzenikniona ciemność nie pozwala dojrzeć niczego w najbliższą przestrzeń, wówczas chronią się wszyscy do samotnej leśniczówki. Jest to jakby mała forteca cywilizacji wśród dzikich ostępów leśnych. Sześć czujnych psów pilnuje domu i zabudowań przed najściem nieproszonych gości, silne okiennice chronią okna, wnetrze domu jest starannie oddzielone od ataków rozszalonej pogody.

Za to w obszernym, gustownie umeblowanym pokoju, jakżeż jest miło! Duża lampa rzuca przyjemne światło na bogato zastawiony stół: jest właśnie pora kolacji. Pieczeń z dziczyzny, smaczno ryby w galarecie, różne smakołyki lechca podniebienie...

Przy stole gwaro i wesoło. Nawet stary leśnik rozgadzał się nadzwyczajnie, on, który jest małomówny, mruk, milerzek. Rozmowa z nim polega właściwie na monologu towarzysza, ba zapytany wprost nie odpowiada, lecz wzrusza ramionami (przeżenie). Lub uśmiecha się (twierdzenie). Może to doprowadzić do rozpaczy albo szalu rozmownego towarzysza...

To też gdy zabiera głos stary leśnik, wówczas wszyscy słuchają w milczeniu, bo każde słowo idzie jakby na wagę złota. Cenne spostrzeżenia z wieloletniej praktyki, rzadkie obserwacje z życia lasu i jego mieszkańców, emocje nujące przygody z kłusownikami i złodziejami leśnymi — oto treść tych rzadkich opowiadań, słuchanych z nieskłonącem zainteresowaniem.

W przerwach rozmowy płyną dźwięki muzyki z głośnika radiowego lub wieści z Polski i z dalekiego — jakżeż dalekiego! — świata. Niedawno temu challenge, ostatnio zawody o pułhar Gordon-Benetta, obrady Ligi Narodów w Genewie...

Ale, oto, kolacja skończona, stół opróżnia się szybko, pojawiają się karty. Panowie zaśnia dają do ulubionego „skata“ lub preferansa. Do piero w późnych godzinach nocnych udaje się towarzyszywo na spoczynek. Zmęczony mieszkaniec miasta śpi do godziny 9-tej rano. A leśnik? Hoho! Krótko po godzinie 4-tej nad ranem wstaje — rozpogodziło się już — i wychodzi do ukochanego lasu. Fuzja na ramieniu, przy boku pies, na nogach wysokie buty — deszcz i poranna rosa zwilżyły ziemię — i już zanurza się wysoka postać w gęstwie drzew...

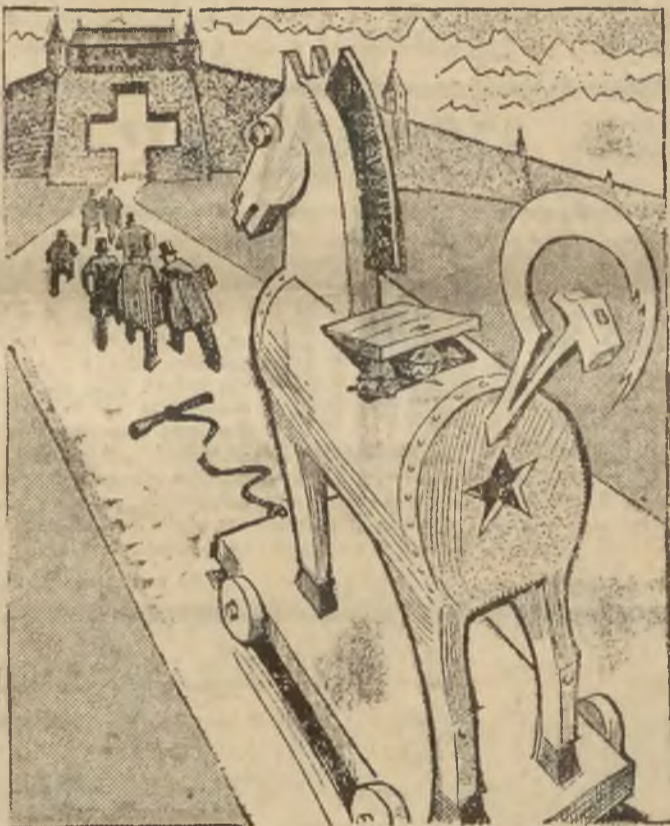
Niemasz to jak cudny, pogodny ranek w lesie! Wysubtelnione zmysły leśnego człowieka czytają w lesie, jak w książce. Tędy przechodzi przed kwadransem dził! Nad podziw czule powonienie leśnika chwytają leciutki zapach ciel ska grubego zwierza. Tędy broń niedawno lis! Nikle ślady na mehu, kilka piór ptaka, charakterystyczna, nieuchwytna prawie, woń lisja...

Powrót do natury! Cisza, brak pospiechu, zdrowe powietrze, wszystko to działa kojąco na człowieka. Stary leśnik też nie zna co to rozstrój nerwów; nie nie zdoła wyprowadzić z równowagi. Mimo swej sześćdziesiątki wygląda co najmniej na 40 lat...

Niemas to, jak żywot leśnika!

KONRAD NAWRA.

Wejście ZSSR. do L. N. w karykaturze szwajcarskiej.

W zurychskim dzienniku „Weltwoche“ ukazała się z okazji wstąpienia Sowietów do Ligi państw wyższa karykatura zatytułowana „Litwinowa dar Danaów“, która wymownie charakteryzuje uczucia z jakimi Szwajcarowie przyjęli rozgłoszenie się Sowietów w Genewie. Legendarny koń trojański ma symbolizować obawy Szwajcarów przed komunistyczną propagandą w ich kraju, dla której otwarto naocześnie drzwi przez zaproszenie Rosji sowieckiej do udziału w Lidze Narodów.

Ostatnie Nowości!

Dem, Szkoła szczęścia — Rewja propagandowa S. M. P. żeńskich (Bibl. wieczornicowa Nr. 38)	zł. 1.70
Głosówna Z, Serca czarnych. (Teatr dla młodz. męskiej Nr. 44.)	1.—
Żółta misjonarka (żeńskiej Nr. 42.)	1.—
Iciek S. A., Samochodem przez Stany Zjednoczone 2 tomy a	5.—
Jachowicz S., Powiastki i bajki z ilustracjami	2.20
oprawne	3.—
Kerschensteiner G. Pojęcie szkoły pracy	4.20
Rawicz H. Świat marzeń — Poezje i proza	4.—
Rossa E. Ks., Choroby młodej duszy — Materiał do kazań i pogad.	0.80
Sabatowicz M., Zdobyłeś mnie sercem — (Teatr dla mł. m. Nr. 43.)	0.80
Steinowa B., Święta służa — Opowieść z XIII wieku	2.60
Tomanek F. Dr., Handel towarowy i pieniężny	5.—
Tóth T., Wierzę w Jezusa Chrystusa	6.50
Życie piękne i czyste	3.—
Wrzesiński L., Powieście sztandaru — Wydanie II. Biblioteka wieczornicowa Nr. 5.	1.50
Świerzek L. X., Osiem pieśni przygodnych w łatwym układzie na chór mieszany — partytura wraz z głosami	2.70

poleca:

Księgarnia Krakowska Kraków św. Krzyża 13.

Wysyłka odwrotna.

Wysyłka odwrotna.

Od Wydawnictwa

Celem uregulowania nakładu prosimy o jak najrychlejsze uregulowanie prenumeraty